

Publicerad 2009-08-20 11:40 av Aquila

I drömmen blir drömmar till verklighet

Dansar nedför den gräsbeklädda sluttningen
Virvlar likt ballerinan i Giselle

Det är glädjen som tagit sin boning i min kropp
Glädjens rus må förblinda men morgondagen är dold bakom stumma ridåer

Stannar upp och lyssnar
I trädkronorna ovanför viskas sagor från svunna tider
Lägereldarna är tända

Stillsamma skuggor bär mig ned mot den svalkande bäcken
Här spelas den vackraste av melodier

Hänförd, förförd av de ljuvligaste toner
Vadar jag ut mot ljudet av dessa underbara stråkar

Plötsligt kan jag skönja honom
Det är Han
Så bedårande vacker

Det är Han
Honom som jag väntat på i alla mina dagar
Han spelar för mig, jag vet att det är för mig...
Lyckan känner inga gränser

Sträcker ut mina armar
Vill fånga allt det vackra, omslutas av ljuset

Han vänder sitt ansikte mot mig
Han ler, ser lycklig ut

Förlustad, fägnad
Världar rasar samman

Det hånfulla grinet borrar sig likt en spjutspets rakt in i mitt bröst
Tappar balansen
Faller

Faller ned genom det eviga mörkret
Här och nu sluter jag mina ögon för sista gången...

När morgonen åter gryr dansar Tomheten med tunga steg på mitt golv

Tack och lov kan jag inte längre minnas Hans namn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aquila med Poeter.se id #29011 innehar upphovsrätten